

Sâmbătă, 5 aprilie 2014, ora 19³⁰

Fratele Alfred Borg: Apoc. 22:10-14: „Apoi mi-a zis: «Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape. Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe! Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!»”. [...].

Fratele Schmidt: Dumnezeu mare, Tu care ne-ai dat Cuvântul Tău, pe care îl citim de fiecare dată și putem vedea că este așa, Îți mulțumim că ne-ai dăruit har să-l credem, căci Cuvântul Tău este adevărul. Îți mulțumim și pentru aceste clipe în care noi suntem adunați în acest loc în prezența Ta. Doamne, Îți mulțumim și pentru acest loc în care ne-ai binecuvântat atât de bogat, pe noi și pe toți de aici care au ascultat și au văzut transmisiunile de aici.

O, Dumnezeu, Îți mulțumesc pentru har și credințioșie și în mod deosebit pentru harul pe care mi l-ai dăruit mie să fiu în acest loc, ca să ascult, să cred, să accept, să primesc ceea ce spune Cuvântul Tău. Tu n-ai făcut-o doar pentru mine, ci pentru noi toți care suntem prezenți aici și pentru toți cei care nu pot fi prezenți. Dar Tu nu cunoști nicio graniță și nicio distanță, Tu ești omniprezent, Tu umpli Universul. Îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm vino acum în mijlocul nostru, rămâi în mijlocul nostru, vorbește cu noi toți, cu fiecare în parte! Te rugăm Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul meu, în această zi binecuvântează-i pe toți purtătorii Cuvântului Tău, oriunde ar fi ei, oricine ar fi ei. Tu îi cunoști pe nume pe fiecare. Binecuvântează în mijlocul nostru și pe robul Tău pe care l-ai însărcinat să distribuie hrana. Te rugăm ca să ne binecuvântezi. Deschide-ne inimile, gurile și ochii noștri; ochii să vadă, inimile să primească și gurile să mulțumească. Îți mulțumim! Amin.

Fratele Frank: Și eu aș vrea să vă spun din inimă „Bine ați venit!” în scumpul Nume al Domnului nostru iubit Isus Hristos, în mod deosebit tuturor fraților slujitori și acelora care au venit de peste ocean, din Statele Unite, din Canada și din toată Africa! Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze aceste două zile într-un mod deosebit.

Pot să vă rog ca toți frații care slujesc cu Cuvântul, indiferent de țară sau continent, să vă ridicați în picioare? Toți frații care slujiți cu Cuvântul să vă ridicați în picioare! Dumnezeu să vă binecuvânteze din bogăția harului Său. Bine ați venit, din inimă! Domnul să continue să vă facă o binecuvântare. Fratele Miskys a spus deja, ne-am fi dorit să citim numele fraților de aici din față, dar e puțin mai greu. Însă Domnul îi cunoaște pe ai Săi și în mod deosebit pe toți aceia care poartă Cuvântul Său. Doar pe scurt vă transmit foarte multe salutări și vă rog să aveți răbdare cu mine. [...].

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inimă. Și doresc să spun înaintea Domnului și a tuturor că am citit fiecare e-mail și sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru toți frații care slujesc cu Cuvântul în toate popoarele, limbile și națiunile. Noi am cântat împreună cântarea minunată: „Ce poate fi ceva mai frumos și mai binecuvântat, decât să ne dedicăm viața Domnului, prin credință?”. Acum un cuvânt adresat tuturor tinerilor: dedicați-vă viața Domnului! Dedicati-vă viața Domnului!

Cuvântul pe care l-a citit fratele Alfred Borg, eu l-am ales din următorul motiv: așa cum ați văzut aici, în stânga și în dreapta, pe pereți, avem scrisă în 12 limbi afirmația Domnului nostru din Apocalipsa 22:12: „*Iată, Eu vin în curând!*” Dacă sunt mai multe limbi, aș dori să completăm, pentru că acesta este lucrul principal: să știm că Domnul Se întoarce și că noi trăim în timpul pregătirii. Noi cu adevărat am primit har înaintea lui Dumnezeu, să recunoaștem timpul, ceasul și mesajul, prin har.

Doar pe scurt... În limba rusă a fost cântat Cuvântul din Amos 8:11. Acolo, în textul din limba rusă se spune: „Oamenilor, uitați-vă la Cuvântul lui Dumnezeu care mai răsună și astăzi”. În refren se cântă că oamenii vor veni, îl vor căuta și nu-l vor mai găsi. Aceasta este scris în Amos 8:11-12b: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”. Acest cuvânt ne este adresat nouă tuturor, care L-am înțeles pe Dumnezeu, cărora ne-

a descoperit Dumnezeu că acesta este timpul în care Dumnezeu a trimis o foamete după Cuvântul Lui. Și astăzi suntem în acest loc pentru ca acest Cuvânt să ajungă la împlinire în noi și în fața ochilor noștri, pe întregul pământ.

Despre oamenii care vor veni prea târziu și nu-l vor mai găsi este scris în v. 12: „*Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo ca să caute Cuvântul Domnului și tot nu-l vor găsi*”. Există un «prea târziu» și este bine de noi, de toți cei care au primit har înaintea lui Dumnezeu să recunoască ceasul și timpul, să accepte și să primească prin credință acest v. 11, fiindcă aceasta este ultima parte a timpului pentru Biserica nou testamentară, când Domnul a trimis o foamete. Nu după povești, nu după răstălmăciri, ci o foamete după auzirea cuvintele Sale. Din acest motiv ne-a lăsat să cunoaștem cuvintele Lui și ne-a trimis un sol cu mesajul Său pe care noi îl putem purta mai departe, prin har.

Iubiți frați și surori, cei prezenți aici și toți de pe întreg pământul, acum se scrie ultimul capitol din planul mântuirii. Acum este important să auzim cuvintele Dumnezeului Atotputernic, să le primim, să le credem și să le și trăim. Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește în fața ochilor noștri și noi toți putem să avem parte de aceasta, prin har.

Această zi din acest sfârșit de săptămână, este deosebită pentru noi, pentru mine și cred că pentru toți frații.

N-am spus nimic de ultima călătorie. În câteva cuvinte vreau să vă spun că a fost o călătorie foarte obositoare; clima n-a fost întotdeauna foarte confortabilă pentru mine. În Mongolia era frig siberian, – 24° C și în Filipine s-au înregistrat + 28° C , dar Dumnezeu a dăruit har să rezist bine. Zborul înapoi, din Orientul Îndepărtat, a fost cel mai lung zbor pe care l-am făcut vreodată: 13 ore și 43 de minute. Dar timpul l-am folosit foarte bine: am ascultat tot timpul predicile fratelui Branham. Întotdeauna am predicile fratelui Branham cu mine, toate cele 1.180 și ceva de predici. Și de fiecare dată găsesc ceva deosebit, când am timp să ascult aceste predici prețioase. Vă spun acum, dintr-un motiv: există cu adevărat oameni care spun că „fratele Frank nu îl amintește suficient de des pe fratele Branham”.

Frați și surori, noi nu propovăduim pe un proroc și nici pe un apostol, noi Îl propovăduim pe Isus Hristos, ca singura descoperire a lui Dumnezeu în trup, pe pământ. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine Însuși. Mulți care au impresia că nu-l amintim destul de des pe proroc, trebuie să-și pună întrebarea dacă au înțeles de ce Îl pomenim noi pe Domnul nostru atât de des! Nu ne vom cere scuze de la nimeni; noi am tradus predicile fratelui Branham, masa este bogată, tot poporul poate citi și cuvintele care ne-au fost propovăduite, pot fi luate la inimă. Noi credem, cu o convingere absolută, că Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul Lui, că El personal veghează asupra Cuvântului Său și a trimis un proroc la sfârșitul zilei mântuirii, așa cum a făgăduit El, înainte să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului. Așa este scris în cartea prorocului Maleahi, care la unii este alcătuită din 4 capitole, la alții din 3 capitole; în ultimele trei versete este scris că Dumnezeu va trimite un proroc înainte să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului. Noi ne mai aflăm în ziua mântuirii, este încă timpul harului, dar ziua Domnului va veni.

De aceea, frați și surori, lăsați-mă ca astăzi să vă spun foarte clar că însărcinarea fratelui Branham, a fost rânduită în planul de mântuire a Domnului nostru, din veșnicie. Dumnezeu a rânduit totul înainte ca timpul să înceapă. Noi suntem foarte mulțumitori că putem crede ce a făgăduit și a împlinit Dumnezeu, prin harul Său.

Voi cu toții știți că eu am avut privilegiul neobișnuit ca să-l cunosc personal pe acest bărbat al lui Dumnezeu. În mod deosebit, din 12 până pe 19 august 1955, am fost prezent în adunările lui și am putut trăi cum Dumnezeu l-a binecuvântat pe acest bărbat simplu și l-a putut folosi. Și apoi, a fost legătura directă pe care Dumnezeu a făcut-o. Din prima adunare eu am știut că acesta este un bărbat al lui Dumnezeu.

Am pe hârtie câteva citate ale fratelui Branham în limba engleză. Aici, în 1 aprilie 1962, de trei ori a spus același lucru, în aceeași predică. El se referă la ceea ce i-a spus lui Domnul. Citez: „El mi-a spus: «Depozitează multă hrană!»” Al doilea citat: „Întoarce-te și depozitează hrana”. Apoi încă o dată: „Depozitează hrana care a fost rânduită”. Apoi, încă o propoziție în plus: „Anulează călătoria peste ocean!”.

Pentru fratele Branham, aceasta a fost o îndrumare directă, pe care a primit-o. Și despre ceea ce i-a fost spus deja în anul 1933, noi am dat mărturie în acest loc de multe ori; eu personal am întâlnit martori oculari care au fost prezenți în iunie 1933, când lumina supranaturală, norul supranatural a fost vizibil pentru aproximativ 4.000 de oameni. Lumina s-a coborât și din ea s-a auzit o voce adresată fratelui Branham cu următoarele cuvintele: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca să premeargă prima venire a lui Hristos, așa ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Asta eu o cred! Fratele Branham a subliniat acest lucru probabil de 11 ori. Au fost martori oculari, care au auzit; dar fratele Branham a fost acela căruia i-au fost adresate cuvintele și toți ceilalți au fost martori la aceasta.

Pe 28 iunie 1963, avem încă o dată confirmarea: „Depozitează hrana; va veni timpul când va fi nevoie de această hrană”. Fratele Branham s-a referit la acest lucru de 11 ori. Gândiți-vă o clipă la acest lucru: pe 1 aprilie 1962, în Jeffersonville, Indiana, S.U.A. și pe 2 aprilie 1962, în Krefeld. Domnul, cu o voce puternică, pătrunzătoare, a spus: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va sfârși în curând. Eu te voi trimite în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul Meu”. Aceasta a fost prima parte; a doua parte a fost: „Robul Meu, va veni o mare foamete, depozitați hrana, apoi tu vei sta în mijlocul poporului ca să distribuie hrana”. Toți cei care au trăit acele vremuri știu că noi am depozitat hrană pământească, dar nu a venit nicio foamete. Apoi a trebuit să fac călătoria aceasta la fratele Branham, fiindcă eu n-am mai vrut să trăiesc, eram în disperare pentru că așteptam foametea și nu a venit. Dar apoi, pe 3 decembrie 1962, fratele Branham mi-a spus: „Tu nu ai înțeles corect. Ai crezut că va veni o foamete pământească și ai depozitat hrană pământească, dar Dumnezeu va trimite o foame după auzirea cuvintelor Lui și hrana pe care trebuie să o depozitezi este conținută în predicile care sunt înregistrate pe benzi”. Eu citez cuvânt cu cuvânt ceea ce mi-a spus fratele Branham. Apoi a continuat: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul”.

Ca s-o spun foarte pe scurt, a venit apoi timpul când Domnul l-a luat Acasă pe fratele Branham. De ce a fost chiar de ziua mea de naștere, nu știu. Dacă socotim diferența de fus orar de 6 ore, eu l-am văzut pe fratele Branham ridicându-se pe un nor, în sus, chiar în clipa plecării lui Acasă. Eu l-am văzut și am spus în această viziune: „Frate

Branham, tu nu ești Fiul omului, de ce te văd eu pe acest nor?"; el era aplecat în față, îmbrăcat într-un costum, așa cum îl știam dintotdeauna. Citim în Sfânta Scriptura că și Domnul nostru a fost luat în sus pe un nor. Apoi citim în Sfânta Scriptura că noi Îl vom întâmpina pe Domnul pe nori. Apoi citim în Apocalipsa 11 că cei doi proroci vor fi ridicați în sus pe un nor. Dar întrebarea este următoarea: de ce mi-a arătat-o Dumnezeu în acel moment? Fiindcă slujba care are loc acum și mesajul care este purtat acum pe întreg pământul este o poruncă a ceasului, trebuia să se întâmple din însărcinarea Domnului care Și-a luat robul Acasă, dar care ne-a lăsat mesajul.

Dacă noi, în toți acești ani, ne uităm în urmă, eu nu știu câți sunt azi aici... Frate Alfred Borg, te rog, vino în față! În decembrie 1958, în locuința părinților fratelui nostru, noi am tradus prima predică a fratelui Branham. De atunci cunoaștem foarte bine slujba fratelui Branham. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Mai sunt aici unii care au fost prezenți atunci: fratele meu, Helmuth și alți frați și surori prezenți aici. De la început Dumnezeu a călăuzit așa lucrarea Lui. În timpul fratelui Branham au existat trei locuri pe pământ unde au fost traduse predicile lui: în Africa de Sud, la fratele Sidney Jackson, din engleză s-a tradus în limbile africane; al doilea loc a fost în Edmonton, cu Henry Martin. Fratele Branham mi-a dat adresa lui. Acolo predicile au fost traduse pentru cei care vorbeau limba germană. Al treilea loc a fost la noi, aici în Krefeld. Eu mă refer la timpul în care mai trăia fratele Branham.

Apoi, așa cum am înțeles și știm noi toți, după plecarea fratelui Branham Acasă, mesajul a fost purtat pe întreg pământul. Din 1966 până în 1979, eu am vizitat exact 85 de țări și i-am adus pe toți frații în contact cu Jeffersonville, ca ei să poată primi predicile fratelui Branham. Astfel, Dumnezeu S-a îngrijit... A existat o broșură în limba engleză, „Crede numai pe «Așa vorbește Domnul»”, pe care noi am tipărit-o în 95.000 de exemplare în toți acești ani. Prin această broșură noi am făcut de cunoscut pe întreg pământul slujba fratelui Branham. A trebuit s-o tot retipărim... Prin har, eu am stabilit legătura cu Jeffersonville. Această adresă: PO BOX 385 – o cunoșteam pe dinafară, cu toate că nu am o memorie bună.

Lăsați-mă s-o spun sincer și deschis, fără să intru în amănunte. După anul 1979, de asemenea, Cuvântul Domnului și-a

urmat cursul pe întreg pământul. Pentru voi, preaiubiți frați și surori, numai ca voi să înțelegeți planul mântuirii, vă citesc câteva citate din Sfânta Scriptura pe care mi le-am notat.

Geneza 12:10, este vremea lui Avraam, când a venit o foamete: „A venit însă o foamete în țară; și Avraam s-a coborât în Egipt, ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo; căci era mare foamete în țară”. În Geneza 26:1: „În țară a venit o foamete, afară de foametea dintâi, care fusese pe vremea lui Avraam”. Apoi în timpul lui Iosif, în Geneza 45:5-6: „ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Iată, sunt doi ani de când bântuie foametea în țara și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceriș”. Apoi, versetul principal din Iosua 1:11: „Treceți prin tabără și iată ce să porunciți poporului: «Pregătiți-vă merinde, căci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cuceriti țara, pe care v-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru»”. Aici avem trecerea din timpul lui Moise la timpul lui Iosua, trecerea de la pustie, de la umblarea în călătorie, în țara făgăduită. „Pregătiți-vă merinde – depozitați hrana”.

În timpul lui David, în Psalmul 104:27: „Toate aceste viețuitoare Te așteaptă ca să le dai hrana la vreme”. Apoi cuvântul din Amos 8:11, pe care l-am citit: „Iată, vin zile, (și noi putem spune că aceste zile au venit) zice Domnul Dumnezeu, (deci este AȘA VORBEȘTE DOMNUL) când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului”. Amin! Și noi putem să trăim aceste lucruri, prin har. Noi nu venim în acest loc ca să facem un pelerinaj, ci ca să auzim cuvintele Domnului. Apoi, în Psalmul 23 este făgăduința pe care a dat-o Domnul și care a fost vorbită prin credință, v. 5: „Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el”. Apoi în Evanghelia lui Ioan 4:34: „Isus le-a zis: «Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui»”. Mai întâi trebuie să ne fie descoperită și arătată voia lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Altfel umblăm pe căile proprii. Deci, hrana mea și a ta este să facem voia Aceluia care a trimis Cuvântul Lui în timpul nostru, ca să ne sfințească prin Cuvânt, așa cum este scris în Ioan 17:17: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Apoi vine Pavel și spune propovăduitorilor Cuvântului, în 1 Timotei 4:6: „Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bune învățături,

pe care ai urmat-o până acum” (pe care le-ai luat ca unitate de măsură – în limba germană).

Acest Cuvânt este adresat mai întâi tuturor fraților slujitori. Să îl mai citim încă o dată, așa cum este în Biblia germană, pentru că și ei trebuie să dea mai departe acest Cuvânt și să îl propovăduiască. *„Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus...”*. Tu vei fi laudat de Domnul pentru asta, dacă vei purta acest Cuvânt, dându-l mai departe, în credincioșie. *„...fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai luat-o ca unitate de măsură”*.

Preaiubiți frați, preaiubiți slujitori ai Domnului, preaiubiți propovăduitori ai Cuvântului Său, vă rog, din gura voastră să nu iasă nimic altceva decât cuvintele sănătoase ale Dumnezeuului nostru! Fiecare învățătură biblică este sănătoasă și fiecare învățătură falsă ne îmbolnăvește. Fiecare învățătură biblică unește Trupul lui Hristos, fiecare învățătură falsă aduce încurcătură și despărțire. Deci, vă rog, noi, ca propovăduitori ai Cuvântului, în acest timp, să luăm ca unitate de măsură cuvintele credinței și ale învățaturii sănătoase. Suntem cu toții cu aceasta de acord? Amin! Aceasta este unitatea noastră de măsură. Cine știe ce este o unitate de măsură? Nu trebuie să lucrezi în construcții ca să știi ce este un dreptar¹. El cade vertical în jos, nu în stânga, nu în dreapta, ci arată direcția.

Încă un loc care, pentru mine, pentru noi, este foarte important: Matei 24:45: *„Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?”*. Și acesta este un cuvânt pe care l-a vorbit Domnul. Matei 24 este chiar înainte de Matei 25, când se spune că Mirele sosește. Dar înainte ca Mirele să sosească, trebuie ca ultima chemare să răsunе, ultima propovăduire să răsunе și ultima predică trebuie să fie ca și prima. Înapoi la Cuvânt! Fratele Branham a spus și acest lucru de 15-16 ori: *„Mesajul ceasului este «Înapoi la Cuvânt!», înapoi la ceea ce au predicat și învățat apostolii”*.

Aici duhurile se vor despărți și ele se despart începând cu anul 1979. Până atunci a fost valabilă însărcinarea, trimiterea și toată lumea a auzit. Apoi a venit – s-o spunem deschis – a venit inspirația falsă și a venit peste buzele cuiva ceea ce nu ar fi trebuit spus

¹ Fratele Frank se referă la firul cu plumb – n.tr.

niciodată, și anume că „eu trebuie să fiu distrus”, până la afirmația din care am știut că s-a depășit linia: „Pe tine nu te-a chemat și nu te-a trimis Dumnezeu, ci Satana!” Când acest lucru a fost spus, eu am știut cât de târziu a fost. Din acel timp, există cu adevărat două semințe diferite.

Atât de sigur, cum în trupul Evei au fost două semințe diferite, la fel de sigur s-a repetat în timpul nostru. Trebuie s-o spunem: numai sămânța divină crede făgăduința pentru acest timp și o poate primi, iar restul o vor nega. Să o spunem, nu pentru că, din pacate, se referă la mine, dar s-o spunem deschis: toți frații – eu nu judec pe nimeni, o spun cu o mare durere – toți frații care începând din 1979 s-au despărțit de noi și și-au făcut propriile lucrări misionare sau bisericile lor proprii, sunt una într-un singur lucru: ei sunt împotriva fratelui Frank. Vorbiți cu unul singur dintre ei, dacă ei cred Matei 24:45. Ei vor râde atunci și vor spune: „Matei 24:45? O, ce să facem cu asta?” Apoi vor adăuga: „Asta poate s-o spună oricine!” Nu, aceasta nu o poate spune oricine, ci aceasta a spus-o Domnul și El a rânduit-o astfel. Toți cei ce sunt din Dumnezeu în această ultimă și cea mai importantă perioadă de timp, când ultimul capitol al planului mântuirii este scris, ei nu se vor referi doar la fratele Branham... Toți se referă la el, poți să te duci în sud, est, vest, nord, indiferent ceea ce cred sau propovăduiesc, toți se referă la fratele Branham. Dar noi știm cu exactitate că sfârșitul nu a venit odată cu plecarea fratelui Branham, ci Dumnezeu a rânduit un început nou care se desfășoară chiar și acum.

Unde se despart azi duhurile? Dacă pui pe sfeșnic făgăduința pentru acest timp, atunci duhurile se despart. Eu nu am ce să fac dacă Domnul m-a chemat, m-a însărcinat și m-a trimis pe tot pământul. Eu nu am ce să fac dacă slujba mea este legată direct cu slujba fratelui Branham și rămâne legată astfel. Eu nu am ce să fac dacă această însărcinare a fost rostită de Domnul Însuși și a fost confirmată de prorocul Lui.

Frați și surori, de aceea, în această zi, trebuie s-o spun cu toată claritatea: duhurile nu se despart la ceea ce a făcut Dumnezeu acum 60-70 de ani; duhurile se despart în legătură cu ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent, conform Cuvântului Său.

Astfel, ne întoarcem la ceea ce i-a fost spus fratelui Branham: „Nu tu, ci mesajul care ți-a fost încredințat va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Încă o observație, pentru toți frații și surorile de pe întreg pământul: în aprilie 1966, nicio predică a fratelui Branham nu era tipărită. Au existat doar trei cărți: cartea lui Julius Stadskev, vechiul meu prieten - el a scris cartea despre fratele Branham: „Un proroc vizitează Africa de Sud”. A doua carte era scrisă de Lee Vayle: „Epoca bisericii Laodiceea” și apoi cartea „Cele șapte epoci ale Bisericii” care a fost publicată în noiembrie 1965. Doar aceste trei cărți existau, desigur, pe lângă cea a lui Gordon Lindsay, „Un om trimis de Dumnezeu”. Ce vreau să spun prin aceasta? În aprilie 1966 fratele Frank a fost cel ce i-a adunat pe frați împreună spunându-le că predicile fratelui Branham trebuie tipărite, pentru a fi traduse în alte limbi. Așa s-a și întâmplat.

Apoi, doar pe scurt și ne vom apropia de încheiere. Haideți să ne întoarcem pentru câteva clipe la începutul Noului Testament, ca să știm cum va fi sfârșitul. La începutul Noului Testament s-a împlinit profeția biblică și toți cei care au fost din Dumnezeu au auzit, au crezut și au primit. În Marcu 1 sunt scrise minunatele cuvinte ca introducere. Marcu 1:1: „*Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu*”. Aici este cuvântul „început”, dar noi dorim să știm cum va fi sfârșitul, ce se va întâmpla la încheiere, ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui. Atunci a avut loc începutul Evangheliei, după cum este scris în v. 2: „*După cum este scris în prorocul Isaia: «Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea»*”. Aceasta e Maleahi 3:1. Apoi v. 3: „*Glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările»*”. La începutul noului Legământ s-au împlinit aceste două prorocii din Vechiul Testament. Așa cum am citit Evanghelia lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a început cu „după cum este scris în Isaia și Maleahi”. Noi vrem să știm, de la Dumnezeu, cum va fi sfârșitul, cum va fi desăvârșirea.

Lăsați-mă să citesc din Marcu 1:15 unde este scris că Ioan predica: „*El zicea: «S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie»*”. Să mergem acum la Evanghelia lui Matei, cap. 3 ca să vedem ce mărturie s-a dat despre Ioan Botezătorul, de la v. 3: „*Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: «Iată glasul celui ce strigă în pustie:*

Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările». Deci, dovada biblică a împlinirii profeției biblice. Ioan Botezătorul era un bărbat trimis de Dumnezeu, un proroc făgăduit, un glas în pustie: „*Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările*”. Citim din Evanghelia lui Ioan 1:20: „*El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul. Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?»»* Și el a zis: «*Nu sunt!*» «*Ești Prorocul?*» Și el a răspuns: «*Nu!*»” Ce s-a întâmplat mai departe doar trebuie să citim în v. 23: „*«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustie: Neteziți calea Domnului», cum a zis prorocul Isaia*”. Ioan știa sută la sută care verset biblic făcea referire la el, știa ce slujbă i-a dat Dumnezeu.

Nu a fost la fel cu fratele Branham? El știa exact că aici se împlinea făgăduința pe care o dăduse Dumnezeu în Vechiul Testament, pe care a confirmat-o și a anunțat-o în Noul Testament, Matei 17:11 și Marcu 9:12.

Dar acum urmează ceva foarte important, în Evanghelia lui Ioan 1 de la v. 31: „*Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.*” Ioan a făcut următoarea mărturisire: «*Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El. Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.»* Și eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu”.

Frați și surori, să facem un rezumat. Fiecare om al lui Dumnezeu, fie în Vechiul Testament fie în Noul Testament, la chemarea sa a primit o însărcinare. Este scris despre Noe că a făcut totul așa cum îi poruncise Dumnezeu. Despre Moise este scris că a făcut totul conform poruncii Domnului, cum i-a fost arătat în viziunea de pe munte. Despre Ilie este scris că a făcut totul după Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare bărbat al lui Dumnezeu L-a cunoscut pe Domnul Dumnezeu personal, a auzit vocea Lui, a fost însărcinat într-un mod supranatural. De aceea Domnul a putut spune: „*Cine vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine și cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine*”. Noi suntem doar niște purtători ai Cuvântului, dar Cuvântul pe care îl purtăm este Cuvântul lui Dumnezeu.

Rezumând, haideți să o spunem: la începutul Noului Legământ s-au împlinit profețiile biblice: a venit un om trimis de

Dumnezeu și toți cei care erau din Dumnezeu l-au primit, au mers la Iordan și s-au lăsat botezați. Necazul a fost cu cărturarii și fariseii. Ei aveau probleme cu ei înșiși, fiindcă erau convinși de ei înșiși. Frați și surori, dacă un predicator este convins de sine însuși, atunci îl puteți uita și dacă cineva are o învățătură deosebită pe care o tot amintește, îl puteți uita. Doar dacă slujba este de o însemnătate în planul mântuirii... Mai întâi trebuie să fie un cuvânt al lui Dumnezeu pentru aceasta, apoi trebuie să fie o însărcinare directă, o chemare de a lucra din însărcinarea lui Dumnezeu și a vesti poporului.

Deci pe cât de sigur a primit fratele Branham însărcinarea divină și pe 11 iunie 1933 i s-a spus că mesajul lui va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos, la fel de sigur pe 7 mai 1946, Îngerul Domnului i-a spus: „Ție îți este dat un dar al vindecării divine pe care îl vei duce națiunilor lumii”. Slujba lui, slujba pe care fratele Branham a efectuat-o în 12 țări, a fost doar evanghelistică, nu de învățătură și în fiecare adunare, în fiecare țară Domnul Dumnezeu a confirmat Cuvântul: el s-a rugat pentru bolnavi, Domnul i-a arătat în viziune cine era persoana respectivă și ce boală avea. Noi am văzut-o! Eu am trăit-o în Karlsruhe, în Statele Unite, în Dallas, Texas, am trăit cum Dumnezeu l-a folosit pe acest bărbat și i-a arătat viziuni. El a putut spune ca și Domnul nostru, în slujba Lui de Fiu al omului, ca proroc: *„Fiul nu face nimic de la Sine, ci doar ceea ce Îl vede pe Tatăl făcând”*. Așa noi recunoaștem, cu adevărat, în ce mod a lucrat Dumnezeu în timpul nostru.

Dar apoi a venit îndrumarea Domnului: „Când se va lărgi strada pe care locuiești și buldozerele vor merge în sus și-n jos, atunci este timpul ca să te muți în Arizona”. Acest lucru s-a întâmplat în decembrie 1962, când și fratele Frank a fost în Jeffersonville. „Ewing Lane” este numele străzii pe care locuia fratele Branham. Eu am văzut buldozerele mergând în sus și-n jos, lărgind șoseaua, am văzut cum gardul era culcat pe iarbă și fratele Branham mi-a spus: „Pe baza unei viziuni, eu trebuie să mă mut în Tucson. Poți te rog să predici în locul meu în Los Angeles?” Eu nu mai fusesem niciodată în Los Angeles, dar omul lui Dumnezeu m-a rugat să mă duc acolo și să predic în locul lui. Înainte de aceasta, eu nu auzisem niciodată de Demos Shakarian, nici de „Părtașia Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei depline”. Dar Dumnezeu a călăuzit în așa fel că acest bărbat a avut încredere în mine și mi-a spus: „Predică în locul meu”. El și-a făcut valizele și s-a mutat în Tucson. Atunci s-a întâmplat că

norul supranatural a coborât și el a primit îndrumarea să se întoarcă la Jeffersonville, fiindcă urma să aibă loc deschiderea pecetilor. Aceasta a fost trecerea de la o slujbă la alta și de atunci, din acel timp, fratele Branham a propovăduit foarte clar învățăturile biblice despre dumnezeire, botez, tot ce aparținea de învățătura biblică - de atunci a propovăduit fratele Branham aceste lucruri.

Eu am putut-o trăi, când fratele Green, ne-a invitat, ca frați [slujitori], să mergem cu el în acele locuri, în apropiere de granița mexicană, ca să vedem unde s-au prăvălit pietrele, unde vârfulurile copacilor au fost tăiate atunci când vocea puternică a Domnului a răsunat și întreg pământul din acea regiune a fost cutremurat. Fratele Branham a vrut să bată de șapte ori în amvon, dar a bătut doar de șase ori și a spus că arătarea celor șapte îngeri a fost atât de puternică încât pietrele s-au rostogolit de pe munte și vârfulurilor copacilor au fost tăiate. A fost rugăminta fratelui Green să mergem cu el în acel loc, să vedem cu ochii noștri, că și acest lucru s-a petrecut așa cum a fost spus.

Frați și surori, s-o mai spunem încă o dată: noi am citit cum a fost începutul și am înțeles cum ar trebui să fie sfârșitul, când va fi o epocă profetică în care adevărata propovăduire, Cuvântul adevărat va fi pus pe sfeșnic și oamenii vor trebui să se decidă dacă vor să creadă biblic sau dacă ei nu vor să creadă.

De aceea, lăsați-mă să vă spun pentru ultima dată. Duhurile se despart la Cuvântul pe care Domnul l-a rânduit pentru acest timp și l-a anunțat mai dinainte, că El va trimite o foame și El va da hrana, aceasta va fi depozitată și va fi distribuită și apoi toți frații slujitori vor avea parte de împărțirea acestui Cuvânt adevărat al lui Dumnezeu, fiindcă Mireasa va fi o Mireasă a Cuvântului.

Dați-mi voie să spun, pentru că îmi aduc aminte de aceasta: înainte de răpire, toată buruiana, toată neghina va fi scoasă afară din grâu. Doar grâul va fi recoltat! Așa este scris, că Domnul Își va aduna grâul în hambarul Său, iar neghina va fi arsă. Și despre aceasta a vorbit fratele Branham de multe ori.

Eu sunt mulțumitor că Domnul mi-a dat acest privilegiu de a purta Cuvântul veșnic adevărat al lui Dumnezeu. Pot să vă spun: eu n-am trecut niciodată peste ce este scris. Am propovăduit doar Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ceea ce nu mai predicasem niciodată înainte a fost Matei 24:45-47. Niciodată nu mai predicasem despre aceste versete.

Pentru mine a fost ceva nou, am fost copleșit de faptul că un astfel de cuvânt este scris în Biblie. Întotdeauna am citit prima parte din Matei 24, apoi a doua, despre războaie și vești de războaie și asta era pentru mine Matei 24. Însă când Domnul m-a atenționat și mi-a spus cu voce poruncitoare că eu sunt rânduit să distribui hrana, din acea zi a trebuit s-o iau în serios. Nu trece niciun drum pe lângă aceasta. De aceea, frați și surori, dacă voi puteți crede cum zice Sfânta Scriptura, acesta este un dar din partea lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori că am ajuns în timpul în care adevărații copii ai lui Dumnezeu cred adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima, le este descoperit și au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Ce va fi cu aceia care nu primesc, așa cum am citit din Vechiul Testament? Primul grup vine, ascultă Cuvântul și-l crede, dar ceilalți vin când este prea târziu. Dumnezeu să dăruiască har ca să aparținem de fecioarele înțelepte. Dacă mai este undeva vreo îndoială, aduceți-o înaintea lui Dumnezeu! Acesta este ceasul în care Cuvântul lui Dumnezeu devine real și este scris ultimul capitol al planului mântuirii. Pe cât de sigur a început Noul Testament așa cum este scris în proroci, la fel de sigur va avea un sfârșit după cum este scris și noi credem cum spune Sfânta Scriptura și prin har, putem s-o și trăim.

Fie ca toți, de pe întreg pământul – cred că acum sunt peste 172 de țări de care ne ocupăm – să creadă și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Încă un cuvânt pentru frații noștri preaiubiți, purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze, ca purtători ai Cuvântului Său! Dumnezeu să vă binecuvânteze în toate limbile, națiunile... Timpul este foarte scurt și revenirea Domnului este aproape.

Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem laudă, slavă și închinare și pentru marele privilegiu că putem trăi acum, având parte de ceea ce face El în prezent. A Lui, a Singurului și adevăratului Dumnezeu, să fie lauda și slava pentru Cuvântul Lui, pentru harul Său, pentru descoperirea pe care ne-a dat-o Duhul Sfânt. Îi aducem toată slava și toată lauda și pentru cei 40 de ani în care noi ne-am putut aduna în această casă. Eu nu am spus-o niciodată mai înainte, dar arhitectul a vrut să construiască o casă a lui Dumnezeu cu tot felul de lucruri, așa cum se construiesc bisericile, în general. Când mi-a arătat planul, a trebuit să-i spun foarte amabil că aceasta nu e pentru noi. Noi avem cea mai simplă clădire ce poate exista pe pământ, dar

calitatea propovăduirii este cea mai înaltă de pe pământ și acesta este lucrul cel mai important. Domnul nu a vrut să aibă un palat, a spus doar: „*Casa Mea să fie o casă de rugăciune pentru toate națiunile*”, nu doar pentru Israel, ci pentru toate popoarele. Astfel, noi venim din toate popoarele. Astăzi suntem adunați probabil din 24 sau 25 de țări, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și întreaga lume ne poate asculta și vedea. Lui, Dumnezeului Atotputernic îi aducem laudă și slava, cinstea și închinarea, pentru Cuvânt și pentru har, pentru sângele Noului Legământ, pentru răscumpărarea deplină. Și El ne-a dăruit har să credem cum spune Sfânta Scriptura. El Își va împlini Cuvântul Lui, în noi și cu noi toți! Amin!

Să ne ridicăm în picioare. Eu nu știu ce a mai fost planificat... Cântăreții sau surorile au o cântare? Noi suntem adunați în prezența Dumnezeu și lăsăm Cuvântul să lucreze mai departe în noi. Dumnezeu este prezent. Permiteți-mi să întreb cine este astăzi pentru prima dată în acest loc? Ridicați mâinile, să văd! Da...

Cântăreții sunt chemați în față. Dumnezeu să binecuvânteze în mod deosebit pe cei care sunt pentru prima dată în acest loc și, de asemenea, pe cei care au fost deseori aici. Domnului Îi aducem închinarea. Rămâneți în duh de rugăciune, înainte de a încheia! [...]

Da... Noi ne vom ruga pentru toți cei care au luat decizia ca să-L creadă pe Domnul, să se pună cu adevărat, de partea lui Dumnezeu și să aibă parte de tot ce El face în prezent. Pentru toți cei care doresc să se lase botezați, mâine, cu voia lui Dumnezeu, după serviciul divin, va exista posibilitatea pentru botez. Important este ca viața voastră să fie dedicată Domnului. Și cum am cântat: „Ce poate fi mai frumos și ce poate fi mai binecuvântat decât ca viața noastră, prin credință, să o dedicăm Domnului”. În timp ce ne plecăm capetele și rămânem în rugăciune liniștiți, vreau să întreb dacă sunt aici unii care doresc să ridice mâna, ca să ne rugăm pentru ei. Da, peste tot sunt mâini ridicate! Să cântăm „Așa cum sunt”. [...]

Înainte ca Isaia să procească faptul că va răsună o voce în pustie, este scris în capitolul 1: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada*”. Anunțul iertării prin Sânge a fost scris la începutul profeției biblice și-I mulțumim Domnului pentru răscumpărare. El a venit la noi, a luat un trup de carne și sânge, ca să poată suferi și muri, ca să ia asupra Sa păcatul nostru și, ca Miel al lui Dumnezeu să moară pentru noi, pentru ca viața lui

Dumnezeu, care era în El, să fie descoperită în noi toți. Și s-a descoperit! Noi suntem răscumparați, păcatul nostru este iertat. Primiți-o, acceptați-o și mulțumiți-I Domnului pentru că exact așa este scris: *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Cântăm „Numai să crezi”. [...]

Iubite Domn, Tu ești prezent, Tu ne-ai vorbit prin Cuvântul Tău, ne-ai atras atenția spre făgăduințe și spre lucrarea de răscumpărare încheiată pe crucea de la Golgota. Iubite Domn, Tu ai o gloată răscumpărată prin sânge, pe pământ, pe care ai ales-o înaintea întemeierii lumii, ca noi să vedem slava Ta. Iubite Domn, noi Te credem, noi credem Cuvântul Tău, primim și acceptăm ceea ce ne-ai dăruit: iertare deplină, împăcare deplină, mântuire deplină în Isus Hristos, Domnul nostru.

Te rog, acum, în mod deosebit, pentru toți cei ce sunt legați, care nu se pot ajuta personal. Iubite Domn, Tu ai venit ca să-i dezlegi pe cei legați. Îți mulțumim pentru Sângele vărsat pe cruce, cu care ai intrat Tu în Locul Preasfânt ceresc și ai obținut o răscumpărare veșnic valabilă. Iubite Domn, eliberează-i pe toți captivii, salvează pe cei pierduți, vindecă pe cei bolnavi, binecuvântează-ne pe toți, din bogăția harului Tău.

Iubite Domn, chiar dacă nu am spus multe despre cei 40 de ani care au trecut, totuși Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut Tu cu multe suflete, în această perioadă de timp. Cuvântul Tău, ultimul mesaj, a ajuns până la marginile pământului. Și Îți mulțumim pentru mesajul acestui ceas, pentru pregătire, pentru că noi putem crede cum zice Sfânta Scriptura.

Binecuvântează, în mod deosebit, pe toți cei ce nu cunosc limba noastră, pe preaiubiții noștri traducători, fii cu ei. Ție Îți mulțumim și pentru posibilitatea că în toate aceste limbi se poate da mai departe ceea ce ne dăruiești Tu din Cuvântul Tău. O, Dumnezeule, binecuvântează așa cum Tu i-ai făgăduit lui Avraam, în Geneza 12: *„Toate neamurile pământului”* și în Galateni 3 este scris că în Isus Hristos toate națiunile au fost binecuvântate. Binecuvântează în toate națiunile, limbile, până când ultimii sunt chemați afară și Tu ne vei desăvârși și Te vei putea întoarce.

Cum a spus înainte fratele nostru din Italia: „Frate Frank, n-ai voie să pleci fără noi!” Iubite Domn, Tu o știi, eu aș dori să plec cu toți

cei care sunt chemați acum, aș dori să văd slava Ta. Tu o știi, Cuvântul Tău a răsunat, hrana a fost distribuită. Îți mulțumesc că noi aparținem de cei care nu au venit prea târziu, ci la timpul potrivit. Binecuvântează pe frații slujitori din toate limbile. Binecuvântează-ne și fii cu noi toți! Lăudat și binecuvântat să fie Numele Tău minunat și sfânt, Isus! Aleluia! Amin! Și tot poporul să spună „Amin!” și „Aleluia”.

Luată loc o clipă. Cu voia lui Dumnezeu, mâine îi vom ruga pe frați să vină în față și să transmită salutări. Apreciem că ei au venit din toate țările și apreciem că este dat mai departe Cuvântul. Vedeți ce har este? Aceluia de care Dumnezeu are milă, El îi arată căile Sale. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cei care vorbiți alte limbi! Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru răbdarea voastră, de a asculta și de a urmări, de a ține pasul în Duhul [cu vestirea]. Din nou, Dumnezeu să binecuvânteze pe frații care traduc. Cel ce traduce știe cât este de greu uneori să găsești repede cuvintele potrivite. Dar până acum Dumnezeu a dăruit har și va continua s-o facă. Știți cu toții proverbul meu: „Cine este corect în inima lui, va înțelege totul corect”. În toate limbile, toți vor înțelege corect. Dumnezeu să binecuvânteze toți frații care iau parte: corul, pe cei ce cântă la instrumente, dirijorul, pe cei care se ocupă de partea tehnică, pe diaconi! Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți!

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru ultimii 52 de ani, mai ales pentru ultimii 40 de ani pe care ni i-a dat Domnul. Voi nu ați venit prea târziu, ci ați venit la timpul potrivit. A Lui să fie slava în veci. [...]